

[Gammelgaard]

Derefter vil jeg gerne spørge, hvad alternativet til firkloverregeringens politik egentlig er. Ja, alternativet kender vi fra de socialdemokratiske såkaldte genopretningskrav. Det er krav om nye offentlige udgifter i en størrelsesorden på 4 mia. kr., der skal betales med nye skatter, og man har specielt peget på selskabsskatten. Det ville give en selskabsskatteforhøjelse, der ville være direkte vendt imod en forøgelse af produktionen, eksporten og beskæftigelsen. Alternativet er den traditionelle socialdemokratiske politik. Vi kender den. Vi har senest set den illustreret i forbindelse med behandlingen af finanslovsforslaget i februar.

Tørnæs (V):

På baggrund af denne debat får man lyst til at stille det spørgsmål til socialdemokratiet, hvad det er for en virkelighedsfjern verden, man fortsat befinder sig i. Lige siden firkloverregeringen trådte til, har man stedse benægtet, at der var et økonomisk opsving i gang. Man har også benægtet stigende erhvervsaktivitet, ja, man har klart gjort sig til talsmand for og spået, at den politik, som firkloverregeringen førte, uundgåeligt ville føre til stigende arbejdsløshed. Man har forsøgt på stort set alle mulige måder at bortforklare det rentefald, som notorisk er en kendsgerning, et rentefald, som naturligvis i første omgang er til gavn for erhvervsliv og beskæftigelse, men som i lige høj grad er til gavn for den, som ofte af socialdemokratiet betragtes som den almindelige arbejder i samfundet.

Tag f.eks. omkostningerne ved at etablere sig med et nyt hus. Det vil med de rentesatser, der er gældende i dag i forhold til dem, vi kendte under den socialdemokratiske regering, betyde, at udgifterne er ca. 5.000 kr. mindre pr. måned. Dyrtidsreguleringen, som vi kender den i dag, er for længst forkastet af befolkningen i almindelighed som et middel til at bevare reallønnen. Hvorfor vil socialdemokratiet ikke erkende realiteternes verden? Man må spørge, hvad det er, der i den grad har skræmt og totalt handlingslammet det største parti. I den situation er det glædeligt at konstatere, at der det til trods er et klart flertal i folketinget for at tage et ansvar for at gennemføre den nødvendige økonomiske politik.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er kun et spørgsmål vedrørende dyrtidsreguleringen, der kalder mig herop. Man kan diskutere, om den gamle dyrtidsregulering gav fuld dækning for prisstigninger. Det er en diskussion, som hr. Tørnæs ved man har ført mange steder, bl.a. har der også været vældige diskussioner i fagbevægelsen om, hvorvidt det var den rigtige form at gøre det under osv. Vores politiske standpunkt er, at det skal være en frivillig sag, at det er noget, man skal afgøre frit på arbejdsmarkedet.

Men jeg vil gerne spørge hr. Tørnæs, om hans synes, at en regulering, hvorefter man giver lønmodtagerne 2 pct. og lader priserne vokse uhæmmet med måske op til 6 pct., som jeg omtalte før, er bedre.

Endelig: hvis dyrtidsreguleringen er så dårlig, hvorfor vil hr. Tørnæs så bevare fuld dyrtidsregulering for erhvervslivets investeringer? Afskrivningsgrundlaget i dag reguleres med fuld dyrtid til erhvervslivet. Hvis denne dyrtidsregulering er så elendig for lønmodtagerne, hvorfor skal den så efter hr. Tørnæs' opfattelse være fuld og uindskrænket for erhvervslivet?

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

For det første vil jeg sige til hr. Svend Auken, at den dyrtidsregulering, der nu er suspenderet ved lov, er den gammelkendte, som jeg også måtte forstå at hr. Svend Auken erkender ikke har virket efter sin hensigt, nemlig at sikre reallønnen, men tværtimod har virket inflationsfremmende og dermed indirekte været med til at forringe reallønnen. For så vidt angår aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter med hensyn til løndannelsen, er vi af den opfattelse og har stærk tro på, at arbejdsmarkedets parter har indset, at det vil være i deres egen interesse og her mest i de lavtlønnedes interesse at træffe aftaler, som begrænser inflationen og sikrer og fremmer beskæftigelsen.

Gert Petersen (SF):

Det er efterhånden noget trættende at skulle høre regeringspartierne ordførere og ministrene efterlyse alternativet og sige, at der ikke er noget alternativ til dette. Det er,